

Hans J. Joensen, biskupur

– Góðtekur Olofson ikki lógirnar, kann hann siga seg úr starvi

Hans J. Joensen, biskupur, sigur, at um Peter O. K. Olofson, prestur ikki vil ganga undir somu lógum sum hinir prsetarnir, so er einasti møguleiki, at hann fær sær annað starv

JOHN JOHANNESSEN

Hans J. Joensen sigur seg fata mótmælisskrivini, honum er send, soleiðis, at fólki í Fuglafjarðar prestagjaldi ynskja at Peter O. K. Olofson skal fáa viðkaðar heimildir, so at hann hevur avgerarrættin fyri, hvør og hvussu verður prædika í prestagjaldinum. – Hetta ber als ikki til. Peter O. K. Olofson má ganga undir somu lógum, sum hinir prestarnir í Føroyum. Hann kann ikki

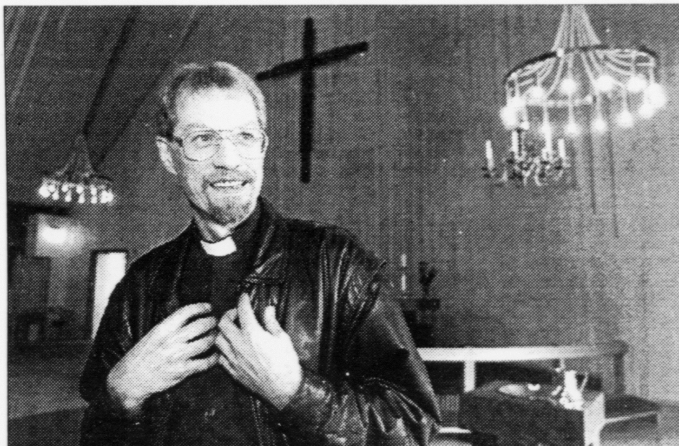
fáa viðkað vald, tað stríðir eisini ímóti prestalyftinum, hann sjáur hevur givið, sigur Hans J. Joensen, biskupur.

300 fólki mótmæla Hans J. Joensen hevur fingið skriv, har 300 fólki mótmæla teirri viðferð Peter O. K. Olofson hevur fingið í starvi sínum. Tey halda, at presturin sjálvur eigur at avgera, hvør sleppur at prædika í kirkjunum í hansara valdømi, og harafturat

mótmæla tey, at biskup hevur givið loyvi til at nýta lestarbókina „Lívið spratt av kærleiksrot“. Tey halda, at biskupur ikki hevur røkt sínar uppgávur nóg væl.

Tá vit í gjár royndu at fáa viðmerking frá teimum, ið skrivað hava brævið til bisp, høvdu tey onga viðmerking til málið, men biskupur sigur, at Olofson fær ongar sersømdir.

Peter O. K. Olofson, prestur í Fuglafirði

Kirkjufólkið í Gøtu mótmælir

Í 1989 kallaði Fuglafjarðar pretsjald eftir nýggjum presti. Tað varð biðið nóg eftir at fáa bíbliutrugvan prest.

Peter O. K. Olofson varð kallaður, og vígður av Eivind Vilhelm, biski í Fuglafjarðar kirkju 18. juni 1989. Við hesa gudstænastu varð biðið m. a. soleiðis:

„Almægtige, evige Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader! Vi beder dig, at du vil give os trofaste, fromme

forkyndere og lærere af dit ord, og ved din Helligånd bevare dem, som du giver os, i den rette og sunde lære dygtiggøre dem til frimodigt at forkynde Jesu Kristi evangelium og gendrive al falsk lære, og til et helligt og ulasteligt levned at ære deres tjeneste, for at din menighed hos os må bevare og opbygge på den eneste sande grundvold, Jesus Kristus, din enbærne søn, som med dig lever og regerer i Helligåndens enhed, een sand Gud fra evighed

og til evighed!“

Vit eru takksom fyri at hava fingið ein prest, sum heldur seg til ta evangelisk-luthersku læruna, sum er tann læran, kirkjan stendur fyri. Fuglafjarðar prestagjald hevur í dag ein prest, sum vísir sera stór ábyrgd fyri sínum prestagjaldi. Hann talar Guðs orð klárt og reint, og kennir tað sum sít kall at vegleiða kirkjuliðið.

Tað skapar álit og tryggleika fyri okkum, sum

hoyra til Fuglafjarðar prestagjald, at hava ein prest, sum í síni samvitsku er bundin til tað prestalyfti, hann hevur givið, og at hava álit á, at tað, ið hann boðar, er í samsvari við Guðs orð. Tí er tað óskiljandi, at tygum, Føroya biskupur, hava tikið Peter O. K. Olofson, prest, av ræði í fyra førum, har hann, út frá síni samvitsku og prestalyfti kendi seg noyddan at nokta:

1. Tá ið ein kvinnuligur prestur fekk loyvi frá biski

at halda ta reglugu gudstænastuna í Fuglafjarðar kirkju í 1991

2. At dómrógvstur fekk loyvi frá biski at halda ta reglugu gudstænastuna í Elduvíkar kirkju í 1995

3. At biskupurin gav loyvi til, at tað skuldi verða lisið úr lestarbókini „Lívið spratt av kærleiksrot“ í 1996 í Elduvíkar kirkju.

4. At ein kvinnuligur prestur fekk loyvi at prædika við t

a reglugu gudstænastuna í Fuglafjarðar kirkju í 1998.

Slíkt kann virka til at klovningur kemur í kirkjuliðið.

Tygum, Hans J. Joensen, biskupur, eru av tí „Evangelisk-Luthersku kirkjuni“ valdur at vera hirði hjá seyðunum.

Fritíðararbeiðið við Gøtu kirkju tann 25/1 - 1999

Olofson kann ikki fáa sersømdir

Tygum hava saman við Dagbjørt Ólavsdóttir Hanssen, Sólfríð Heinesen og Dan Eliassen handað mær skriv við u.l. 250 undirskriftum, har tit heita á meg um »at virða tað, at prestur okkara hevur ábyrgd av, hvør ið skal prædika við kirkjuliðsins reglugu gudstænastu og hvørjar lestrarbøkur verða lisnar í okkara prestagjaldi, sjálvsagt í samsvari við Guðs orð«.

Sum biskupurin og hinir prestarnir í føroysku kirkjunum hevur eisini tykkara prestur í prestalyftinum lovað, at »leggja sær nær við at prædika Guðs orð reint og rætt, soleiðis sum tað finst í profetisku og apostólsku skriftunum og í symbolisku bókum evangelisk-luthersku kirkju okkara, við virðing og sóma at fara um hini heilagu sakramentini eftir Jesu Kristis fyriskipan, og her sum í øllum øðrum førum virka í samsvari við tær forskriftir, sum galdandi eru fyri fólkalíkjuna... og á øllum økjum innan tænastu sína halda kirkjuligar

lógir og fyriskipanir«. Og hesum lyfti eru vit øll bundin av - eisini tá tað snýr seg um at halda kirkjuligar lógir og fyriskipanir.

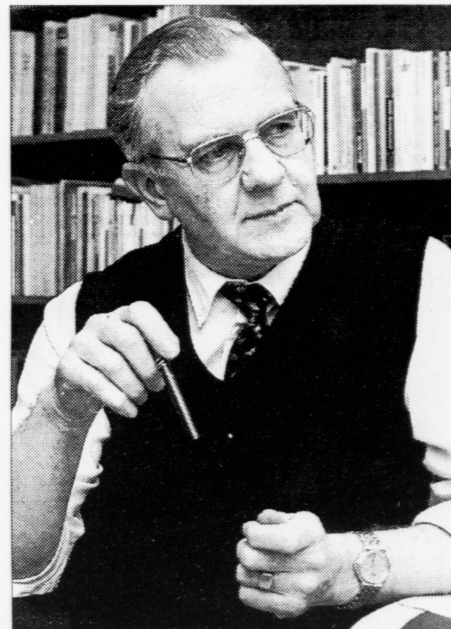
Mær vitandi er eingin broyting farin fram í teirri avmarkaðu ábyrgd og tí avmarkaða rætti, sum sóknarpresturin hevur at gera av, hvør ið skal prædika við gudstænasturnar í kirkjum hansara. Biskupurin hevur aldargamlan rætt (smb. Norsku Lóg 2-11-3) at lata aðrar prestar prædika í øðrum kirkjum enn teirra egnu, og henda rætt havi eg onga ætlan um at lata frá mær. Og sambært § 3, stk. 1 í lóg um brúk av kirkjum v.m., sum tit fingið avrit av, kunnu »een eller flere af et sogns eller sognekirkstrikts til folkekirken hørende beboere begære, at der gives en anden præst i folkekirken end den eller de ved kirken ansatte lejlighed til at benytte kirken i noget af de i § 1, stk. 1, nævnte øjemed«. Hendaan rætt hava kirkjufólki í Fuglafirði tær ferðir nýtt. Í báðum førum hevur sóknar-

prestur teirra noktað at geva viðkomandi presti hetta loyvi, og í báðum førum hava tey so, sum lógin heimilar, lagt málið fyri meg til avgerðar. Tá eg onkra orsök havi funnið til at sýta áheitan teirra, og tá lógin, sum eg í prestalyfti mínum havi lovað at hildið, og sum eg eisini sum tænastumaður hava skyldu at halda, gevur teimum henda rætt, havi eg givið loyvi til, at viðkomandi prestur fekk loyvi at nýta kirkjuna, tá ið sóknarpresturin ikki hevði gudstænastu har. Soleiðis havi eg gjørt, og soleiðis fari eg at gera í framtíðini, tí hetta er einfalda skylda mín. Og sjálvsagt er ábyrgdin mín, og ikki sóknarprestins.

Hini bæði føruni, sum tit nevna í skrivi tykkara, geri eg ongar beinleiðis viðmerkingar til. Tey snúgva seg um Elduvíkar kirkju, og haðani havi eg onga viðmerking ella áheitan fingið.

At enda loyvi eg mær at gera vart við, at kundi áheitan tykkara verðið eftirlíkað,

kom hon at skapa slíkar umstøður í kirkju okkara, at ein og hvør prestur kundi nokta øðrum prestum kirkjur sínar. Til dómis kundi tá ein sóknarprestur, sum ikki kennir seg heima innan Heimamissionsina, forðað fyri heimamissionsprestur slapp at prædika í kirkjum hansara og at rætturin hjá kirkjufólkinum at biðja um, at einum øðrum presti verður givið loyvi at nýta kirkjuna til gudstænastu, ikki longur var til. Tá mong tykkara virka innan Heimamissionsina, undrar tað meg, at tit í kirkju okkara vilja skapa umstøður, sum gera tað møgulegt at úthýsa heimamissionsprædikuni úr ávisum kirkjum í Føroyum. Tá einki umboð er viðmerkt á skrivinum frá kirkjufólki í Leirvík, fari eg at loyva mær víðarlaga at biðja tygum um at bera so í bandi, at tey fáa viðlagda brævbjálva, sum svar mitt til teirra er í.

Hans Jacob Joensen, biskupur, sigur, at tað stríðir móti lógini, um Olofson fær fullan avgerðarrætti í prestagjaldinum

**Vinarliga
Hans Jacob Jonesen**